

РЕШЕНИЕ

№ 16048

гр. София, 03.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8686** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 9а от ЗПЗП, вр. чл. 30, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4 от 08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.

Образувано по жалба от И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.8, чрез пълномощник, със съдебен адрес: гр. С., [улица], срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издаден от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., допълнен с Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди, че актът, допълнен с уведомителното писмо е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Посочва се, че акта никога не е бил връчван на жалбоподателя, поради това същия узнал за него при получаването на уведомителното писмо. Твърди се, че административният орган не е връчил надлежно уведомителните писма за установеното неспазване на правилата по чл. 28, ал. 1, т. 2-4 от Наредба № 4/2017 г.

Сочи се, че в акта липсват каквито и да било фактически и правни основания за издаването му. Твърди се, че в него единствено е отразена нарушената разпоредба на чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и чл. 10, ал. 4 от Наредба № 4/08.08.2017 г., като не става ясно коя точно от тях е нарушена. Твърди се още, че липсват и причините дали основание на административния орган да приеме, че е налице нарушение. Искане се отмяна както на акта, така и на уведомителното писмо с който той се допълва. Претендират се разноси по делото.

Ответникът по делото – Директорът на ОД на ДФЗ – [населено място], в съдебно заседание и в писмено становище, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Посочва се, същият е бил надлежно запознаван и е получил лично всички актове, издадени в това производство, като е упражнил правото си на защита в пълен обем. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление уникален идентификационен номер /УИН/01/021117/ 88877, ИД 01/14/2/00728, с приложена към него документация, И. Н. Ч. е кандидатствал за финансиране пред ДФЗ-РА по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г. за кампания 2017 г. по сектор "Осигуряване на свободна подова площ" /ДПЖ/ и по сектор „ Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ. По тези направления лицето е заявило определен брой кози и овце. Със заявлението дружеството е декларирало, че доброволно ще изпълнява поетите ангажименти за хуманно отношение към животните за период от 5 години, както и че броят на отглежданите животни съответства на капацитета на животновъдния обект, в който се отглеждат.

Към заявлението било приложено Удостоверение за регистрация на животновъден обект № 192/09.05.2007 г. / л.39 от адм.д.496/22/ от Р. – [населено място], видно от което, че лицето е собственик на животновъден обект – овцеферма“К.“ с капацитет 700 бр. овце.

Във връзка с подадено заявление с инд. № 01/14/ 00933 от И. Н. Ч., с Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/469/ 22.11.2019 г., същият бил уведомен за констатирани нередовности в подадените документи към заявление, с оглед на което е даден 10 дневен срок за отстраняването им. Уведомителното писмо е получено на ръка, лично от И. Н. Ч. на 05.12.2019 г. / л.95-96 от адм.д. № 496/22г./В изпълнение на указанията, лицето е предоставило допълнително документи в РА.

На 21.05.2019 г. комисия, назначена с Заповед № РД-11-972/21.05.2019г. на изпълнителния директор на БАБХ е извършила физическа проверка на място в животновъден обект № 2812-0127, собственост на И. Ч., като са констатирани нередности и са издадени предписания. На 04.11.2019 г. е извършена проверка от официален ветеринарен лекар, отговарящ за общ.С., при която е установено, че несъответствията са отстранени.

По повод на подадено заявление с инд.№ 01/14/01459 по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г. на И. Н. Ч. било изпратено Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/227/ 10.07.2020г., същият бил уведомен за констатирани нередовности в подадените документи към заявление, с оглед на което е даден 10 дневен срок за отстраняването

им. Уведомителното писмо е получено на ръка, лично от И. Н. Ч. на 13.07.2020г. / л.229-231 от адм.д. № 496/22г./ В изпълнение на указанията, лицето е предоставило допълнително документи в РА.

С Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/722/ 24.09.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г., издадено от директора на ОД на ДФЗ – [населено място], И. Н. Ч. бил уведомен, че съгласно извършените проверки по подадено заявление за подпомагане /плащане за 2018 г., не подлежи на финансово подпомагане за дейност 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане на ДПЖ. Със същото писмо лицето е било уведомено, че за 2018 г. подлежи на намаление на финансовото подпомагане за дейност 14.2.2 „ДПЖ на открито“ / л.130-131 от адм.д. № 496/22 г./ Писмото е получено на ръка от И. Ч. на 05.10.2020 г. Няма данни същото да е оспорено и отменено по съответния ред.

С Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/737/ 28.10.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г., издадено от директора на ОД на ДФЗ – [населено място], И. Н. Ч. бил уведомен, че съгласно извършените проверки по подадено заявление за подпомагане /плащане за 2019 г., не подлежи на финансово подпомагане за дейност 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане на ДПЖ. Със същото писмо лицето е било уведомено, че за 2019 г. не подлежи на финансовото подпомагане и за дейност 14.2.2 „ДПЖ на открито“ / л.245-246 от адм.д. № 496/22 г./ Писмото е получено на ръка от И. Ч. на 29.10.2020 г.

Същото било оспорено от Ч. с жалба от 06.11.2020 г. пред министъра на земеделието и храните. В тази връзка било изготвено становище от директора на ОД на ДФЗ – [населено място]. Със заповед № РД02-84/08.07.2021 г. „Министърът на земеделието, храните и горите е оставил без уважение жалбата срещу Уведомително писмо с изх. № 01-013-6500/737/ 28.10.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г., издадено от директора на ОД на ДФЗ – [населено място] / л.248-259 от адм.д. № 496/22 г./ Няма данни това писмо да е било оспорено или отменено по съдебен ред.

С писмо изх. № 01-013-6500/146 от 23.07.2021г. И. Ч. бил уведомен, че на основание чл.26, ал.1от АПК ДФЗ – РА открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент / л.260 от адм.д. 496/22г./ Същото е получено на ръка лично от Ч. на 02.08.2021г. Същият подал възражение срещу това писмо на 05.08.2021г. / л.261 от адм.д. № 496/22 г./

На 17.11.2021 г. бил издаден Директора на ОД на ДФЗ-Б. Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194. Същият е получен лично на ръка от лицето И. Ч. на 03.12.2021 г. / л.263 от адм.д. № 496/2022 г./, с който на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2017 г., е прекратен поетият от дружеството през прием 2017 г. петгодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" по заявление с УИН/01/021117/88877, ИД 01/14/2/00728. Прието било, че прием 2018 г. и прием 2019 г., които се водят втора и трета година от ангажимента е установено неспазване по чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4 от Наредба № 4/2017г., за което оспорващият е уведомен с писма

от 24.09.2020г. и 28.10.2020г.

По повод на подадено възражение с рег. № 94-2713/09.12.2021г. от И. Ч. до ОД на ДФЗ – [населено място], с писмо изх. № 01-010-0400/145 / 29.04.2022 г./ л264 от адм.д.№ 496/22г. / на лицето било изпратено Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г./ л.11 от 496/22 г./Писмото е получено на ръка от лицето на 28.04.2022 г.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / л.12-20 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата на И. Ч. е подадена до АС – [населено място], чрез административния орган с вх. № 01-013-6500/11 от 09.05.2022 г./ видно от поставения щемпел върху същата/, като със същата се обжалват както Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., така и Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022г.

Видно от представените доказателства по делото оспорения Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г. е бил получен лично от жалбоподателя на ръка 03.12.2021 г. / л.263 от адм.д.№ 496/2022 г./В акта изрично е посочено, в какъв срок и пред кого подлежи на обжалване същия.В хода на съдебното производство подписа положен от лицето не е оспорен по надлежния ред, нещо повече, видно от приложените доказателства жалбоподателя е подал до органа възражение на 09.12.2021 г. с искане за допълването на акта, с оглед на което съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че този акт не му е бил връчен и за същия срока за обжалване не е започнал да тече. С оглед на личното получаване на акта от жалбоподателя, съдът намира, че срока за неговото обжалване е започнал да тече от дата 04.12.2021 г. и е изтекъл на дата 20.12.2021 г. / първия присъствен ден след дата 18.12.2021г./По делото не са налични данни този акт да е бил оспорен по административен или съдебен ред в преклузивния законоустановен срок по чл.149, ал.1 от АПК. В жалбата от 09.05.2022г. не се твърди нищожност на Акта за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., а само незаконосъобразност на същия.С оглед на горното съдът намира жалбата срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г. за просрочена, съответно недопустима за разглеждане. В тази част жалбата следва да се остави без разглеждане, като производството по делото следва да се прекрати в тази част.

Съгласно чл. 62, ал.1 от АПК, преди изтичане на срока за обжалване административният орган може да отстрани допуснати непълноти в акта. За нанесените промени се съобщава на заинтересованите лица. Решението за допълване подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред.

С оглед на горното съдът намира, че в останалата част жалбата срещу Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна при наличието на правен интерес с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършената по реда на чл. 168 от АПК проверка, съдът намира, че оспореният акт е валиден административен акт. Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП, Разплащателна агенция е специализирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на законодателството на Европейския съюз. Според чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност, и я представлява. Съгласно чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по ЗУСЕСИФ и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. В случая от т.П.1 на Заповед № 03-РД-1759/21.06.2021г. за делегиране на правомощия е видно, че подписалият Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г. Директор на ОД на ДФЗ- [населено място] е надлежно оправомощен за това орган в съответствие с териториалната си компетентност. Следователно оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, при спазване на процесуалните правила за издаването му, с оглед на което не са налице пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

В хода на издаване на оспорваното в настоящото производство Уведомително писмо за допълване на Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г., не са допуснати процесуални

нарушения същото е издадено във връзка с искане от 09.12.2021 г., като за издаването му жалбоподателя е бил надлежно уведомен. От фактическа и правна страна оспорваното уведомително писмо е обосновано с издадения и необжалван в преклузивния законоустановен срок Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г.

Не е налице твърдяното нарушение на разпоредбите на чл.26 от АПК и чл.35 и 36 от АПК при издаването както на Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., така и при издаването на уведомителното писмо за допълването му. Земеделският стопанин е бил надлежно уведомен по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК за започналото административно производство, като е предоставена възможност на същия при несъгласие с изложените констатации да представи доказателства. Т. възражение е било подадено. Всички уведомителни писма, издавани в хода на административното производство по издаването, както на Акта за прекратяване на многогодишен ангажимент, така и на Уведомителното писмо за допълването му, са връчвани лично на ръка на жалбоподателя като същия е имал възможност и е упражнил в пълен обем правото си на защита по отношение на тези актове.

С оспореното уведомително писмо се допълват мотивите на Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., който влязъл в сила. В същото е посочено, че на основание чл.30, ал.1, т.3 от Наредба № 4 /08.08.2017г. ДФЗ- РА прекратява поетия от лицето петгодишен ангажимент през 2017 г. по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. по заявление идентификационен номер /УИН/01/021117/88877, ИД 01/14/2/00728 за дейност 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане на ДПЖ". Относно фактическите и правни основания за издаването му, оспорваното УП препраща към влезлия в сила и стабилен Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г. В този акт изрично са цитирани всички проверки извършени на жалбоподателя за спазване на поетия от земеделския стопанин през прием 2017 г. петгодишен ангажимент и установените за прием 2018 г. и прием 2019 г. неспазвания на чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4 Наредба № 4 /2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020 г., за които лицето е било уведомено с УП за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020 г. с писма от 24.09.2020 и 28.10.2020г. и които не са оспорени и отменени по надлежния ред. Също така следва да се посочи, че извършените проверки, включително, актът за започналата процедура за прекратяване на многогодишен

ангажимент по мярка 14, както и самият акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните", предхождат обжалвания акт и дават ясна представа за фактическите основания, послужили на органа да упражни правомощието си да издаде обжалваното УП за допълване – ТР № 16 от 31.03.1974 г. на ОСГК на ВС (в този смисъл Решение № 9446/19.06.2019 г., по адм. д № 5842/2019 на ВАС). Ето защо е неоснователно възражението, че има разминаване и е налице неяснота кои заявки са с установени нарушения и за кои заявки се налага санкцията прекратяване на ангажимент.

Посочено е и правното основание за издаване на акта – нормативните разпоредби, регламентиращи материалноправните предпоставки за упражненото от административния орган правомощие и съдържанието на разпоредените правни последици. Ето защо е неоснователно възражението, че в оспорения акт липсват фактически и правни основания за издаването му. Според чл. 30, ал. 1, Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция, прекратява изпълнявания ангажимент, когато: 1. земеделският стопанин не отговаря на изискванията на чл. 10, ал. 1; 2. земеделският стопанин не е подал заявление за плащане; 3. в две последователни години е установено неспазвания по чл. 28, ал. 1, т. 2, 3 и 4. При безспорно установени такива факти за двете последователни години 2018 г. и 2019 г., правилно ответникът е счел, че това обстоятелство е основание за прекратяване на поетия многогодишен ангажимент на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от Наредба № 4/2017 г., независимо дали неспазването е по чл. 28, ал. 1, т. 2, т. 3 или т. 4 от наредбата, по отношение на за дейност 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ при отглеждане на ДПЖ". Това според съда е така, тъй като неспазванията по чл. 28, ал. 1, т. 2 и т. 3 са частни случаи на т. 4 от чл. 28, ал. 1 на наредбата. Следователно описаните правни основания за издаване на обжалвания акт съответстват на описаните в него фактически основания, както и на материалния закон и доказателствата по делото.

Предвид изложеното, оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при липса на нарушение на административно производствените правила, съобразено е с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.8, срещу Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издаден от Директора

на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/194 от 17.11.2021 г., и прекратява производството по делото в тази част.

ОТХЪВРЛЯ жалбата на И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.8, срещу Уведомително писмо за отстраняване на допуснати непълноти в Акт за прекратяване на многогодишен ангажимент по мярка 14"Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., издадено от Директора на ОД на ДФЗ-Б. с изх. № 01-013-6500/11 от 26.04.2022 г.

ОСЪЖДА И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ап.8, да заплати по сметката на ОД на ДФЗ – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв. / сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО, в частта в която жалбата е оставена без разглеждане, може да се обжалва с частна жалба, в 7-мо дневен срок, от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд, от съобщаването му на страните. В останалата част решението може да се обжалва с касационна жалба, в 14 дневен срок, от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: